

Վահան Տերյան

Մարել ես արդեն, մեռել ես հավետ...

Մարել ես արդեն, մեռել ես հավետ,
Հեռավոր կյանքի երազների բոց,
Խավարն է գրկել հոգիս ավելո՞ծ,
Եվ դեպի լույսը չըկա արահետ...

Անդարձ օրերի ցնորական երգ,
Դու վաղ ես լռել իմ ցաված հոգում.
Ես ինձ եմ թաղում և չեմ հեկեկում.
Տանջանքի գիշեր՝ և չըկա եզերք:

Իջել են սթին խոհերը վրաս,
Սառն է հիմա իմ գիշերը անափ,
Էլ չկա ոչ մի լուսեղեն տազնապ,
Եվ ոչ մի երազ, և ոչ մի երազ...